

Проноза Інна Іванівна

Інформаційні війни у системі політичних комунікацій: механізми психологічного впливу та політичного управління

УДК 32.019.5:327.5

DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2026-1.24>

2026-1.24

Стаття поширюється на умовах відкритої ліцензії CC BY 4.0

Проноза Інна Іванівна
кандидат політичних наук, доцент,
доцент кафедри політичних наук і права
Державного закладу
«Південноукраїнський національний
педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського»
вул. Старопортофранківська, 26,
Одеса, Україна
ORCID: 0000-0002-2683-0630

Стаття присвячена комплексному науковому аналізу сучасного стану та механізмів функціонування інформаційних війн як детермінуючого чинника трансформації системи політичних комунікацій. Актуальність дослідження зумовлена безпрецедентним посиленням ролі інформаційного фактору в політичних процесах, де цифровізація суспільних відносин та розвиток соціальних медіа створили принципово нові виклики для політичного управління та національної безпеки. У роботі детально розглянуто еволюцію інформаційного протистояння: від класичних пропагандистських моделей до сучасних стратегій когнітивного домінування в умовах гібридних загроз. Метою статті є теоретичне обґрунтування ролі інформаційних війн у системі політичних комунікацій та з'ясування психологічних механізмів впливу, що використовуються в процесах сучасного політичного управління. Методологія дослідження базується на системному підході, компаративному аналізі та методах політико-психологічної інтерпретації стратегій дезінформації.

У результаті дослідження визначено, що інформаційна війна в цифрову епоху являє собою не просто поширення фейків, а цілеспрямований процес маніпулювання політичною свідомістю через деструкцію механізмів раціонального сприйняття реальності. Доведено, що використання технологій «рефлексивного управління» та емоційної поляризації в соціальних мережах дозволяє політичним акторам програмувати поведінку цільових аудиторій, обходячи логічні фільтри верифікації інформації.

Розкрито специфіку обчислювальної пропаганди та алгоритмічного маніпулювання, які створюють ілюзорні політичні наративи та підривають довіру до державних інститутів. З'ясовано, що досвід протидії гібридним загрозам свідчить про необхідність впровадження проактивних стратегічних комунікацій та формування когнітивного імунітету суспільства. Встановлено, що ефективність політичного управління в умовах інформаційних війн залежить від гармонізації зусиль держави та громадянського суспільства щодо створення захищеного комунікаційного простору. Сформульовано конкретні пропозиції щодо вдосконалення системи інформаційної безпеки України, що має особливе значення для збереження політичної стабільності в умовах триваючої воєнної агресії та післявоєнного відновлення.

Ключові слова: інформаційна війна, політичний процес, гібридні загрози, політичні комунікації, політична свідомість, громадська думка, інформаційна безпека, політичне управління, політичні технології, дезінформація, пропаганда, політичні маніпуляції, соціальні мережі, цифровізація, штучний інтелект, демократія.

Вступ. Сучасний етап розвитку світової політики характеризується трансформацією комунікаційних процесів та посиленням ролі інформаційного фактору у функціонуванні політичних систем. Цифровізація суспільних відносин, поширення соціальних медіа та розвиток глобальних комунікаційних мереж сприяли формуванню нових механізмів політичного впливу, серед яких особливе місце займають інформаційні війни. У сучасному політичному просторі інформація перетворюється не лише на ресурс комунікації, але й на стратегічний інструмент боротьби за владу, формування громадської думки та управління політичними процесами.

Інформаційні війни дедалі більше стають складовою системи політичних комунікацій, оскільки саме через комунікаційні канали здійснюється вплив на політичну свідомість, поведінку громадян та легітимацію політичних рішень. Використання медіа, цифрових платформ та соціальних мереж дозволяє політичним акторам формувати інформаційні наративи, маніпулювати суспільними настроями та створювати необхідні інтерпретації політичних подій. У цьому контексті інформаційні

війни виступають важливим інструментом психологічного впливу, спрямованого на зміну політичних установок та моделей політичної поведінки.

Актуальність зумовлена посиленням ролі ІТ у політичному управлінні та необхідністю аналізу механізмів інформаційного впливу в політичних комунікаціях. Особливої уваги потребує дослідження психологічних аспектів інформаційних впливів, адже сучасні комунікаційні технології дозволяють не лише поширювати інформацію, але й конструювати відповідні емоційні та когнітивні реакції аудиторії. Це створює нові можливості для використання інформаційних стратегій у процесах політичного управління та прийняття політичних рішень.

Проблематика інформаційних війн, політичних комунікацій та інформаційного впливу досліджувалася у працях як зарубіжних, так і українських науковців. Серед зарубіжних дослідників варто відзначити роботи П. Померанцева, Й. Бенклера, Ф. Говарда, С. Вуллі, які аналізують феномен дезінформації, цифрової пропаганди та інформаційних операцій у сучасному медіапросторі. Питання полі-

тичних комунікацій та інформаційного впливу розглядали також М. Кастельс, Дж. Най, Н. О'Шонессі та інші дослідники. В українській політичній науці проблеми інформаційних війн та інформаційної безпеки досліджували Г. Почепцов, Б. Довганюк, О. Мартинюк, Є. Магда, О. Свідерська, Л. Смола, І. Проноза, В. Петрик.

Водночас, незважаючи на значну кількість наукових досліджень, недостатньо вивченими залишаються психологічні механізми інформаційного впливу в системі політичних комунікацій та їх використання як інструменту політичного управління. З огляду на це, дослідження інформаційних війн як інструменту політичних комунікацій, психологічного впливу та політичного управління набуває особливої актуальності в умовах сучасних трансформацій політичного простору.

Мета та завдання. Дослідження інформаційних війн у системі політичних комунікацій та аналіз психологічних механізмів інформаційного впливу, які використовуються у процесах політичного управління.

Методи дослідження. Методологія дослідження ґрунтується на використанні системного підходу, що дозволяє розглядати інформаційні війни як складову політичних комунікацій та політичного управління. У роботі застосовано методи аналізу та синтезу, порівняльний метод, а також елементи контент-аналізу сучасних наукових публікацій, присвячених проблематиці інформаційних війн, політичних комунікацій та психологічних механізмів інформаційного впливу.

Результати. Сучасний політичний процес неможливо розглядати поза контекстом глобального інформаційного протистояння. Інформаційна війна у системі політичних комунікацій трансформувалася з допоміжного засобу ведення бойових дій у самостійний, домінуючий механізм політичного управління. Як зазначає І. Проноза, інформаційна війна за своєю сутністю є цілеспрямованим впливом на політичну свідомість і поведінку громадян, де засоби масової комунікації стають не просто ретрансляторами, а безпосередніми інструментами реалізації політичної стратегії [4, с. 78].

Визначення інформаційної війни в сучасній науковій парадигмі охоплює не лише поширення дезінформації, а й комплексний вплив на когнітивні фільтри сприйняття реальності. П. Сейб слушно зауважує, що в умовах цифрової епохи журналістика та дезінформація настільки тісно переплітаються, що інформація стає «зброєю першого удару», здатною паралізувати державні інститути ще до початку фізичного конфлікту [13, с. 42].

Зазначимо що центральним елементом інформаційної війни є психологічний вплив, спрямований на зміну ціннісних орієнтацій та моделей політичної поведінки. Ефективність таких операцій базується на експлуатації когнітивних упереджень аудиторії.

П. Померанцев у дослідженні акцентує увагу на тому, що «...ключовою метою сучасної маніпуляції є не нав'язування єдиної ідеології, а руйнування самого поняття об'єктивної істини, що призводить до хаотизації суспільної свідомості» [12].

Так, основні механізми психологічного впливу в політичному управлінні включають:

- створення «рефлексивного управління» – це нав'язування об'єкту такої інформаційної бази, яка змушує його приймати рішення, вигідні суб'єкту впливу, при цьому сприймаючи їх як власні;

- емоційне зараження та поляризація – це використання соціальних мереж для швидкого поширення страху, гніву або недовіри. А. Бадавю, К. Лерман та Е. Ферара доводять, що політична маніпуляція в онлайні найефективніше працює через мікротаргетинг, підсилюючи вже існуючі в суспільстві розколи [8].

- механізм «інформаційного виснаження» – це перенасичення медіапростору суперечливими наративами, що змушує громадян відмовлятися від критичного аналізу подій. І. Пересипкіна підкреслює, що в контексті російсько-української війни цей механізм використовується для зниження рівня волі до спротиву та дезорієнтації міжнародної спільноти [2, с. 36].

Ключовим також є питання цифровізації та ролі ШІ (штучного інтелекту) як інструментів політичного маніпулювання.

Так, трансформація політичних комунікацій під впливом цифровізації створила сприятливе середовище для «обчислювальної пропаганди». Соціальні медіа змінили саму архітектуру формування громадської думки, перетворивши інформаційний простір на динамічне середовище швидкого поширення політичних наративів та символічних смислів. Як стверджують С. Вулей та П. Ховард, використання бот-мереж і автоматизованих алгоритмів дозволяє імітувати масову підтримку політичних рішень (астротурфінг), що створює хибне уявлення про легітимність владних дій [15]. У таких умовах цифрові платформи стають не лише каналами комунікації, але й інструментами стратегічного впливу на політичні установки громадян, формуючи керовані інформаційні потоки та посилюючи ефект маніпулятивного консенсусу.

Особливої актуальності набуває впровадження технологій штучного інтелекту (ШІ) в процеси інформаційного протистояння. З. Гулієв наголошує, що використання NLP-аналізу (обробка природної мови) для аналізу наративів у Twitter (X) дозволяє агресорам у реальному часі коригувати дезінформаційні наративи залежно від реакції аудиторії, що робить інформаційні атаки значно точнішими та небезпечнішими [11].

Політичне управління в умовах інформаційної війни набуває ознак «рефлексивного управління», де об'єкт впливу приймає рішення, які вигідні

суб'єкту, вважаючи їх власними. R. Faris, H. Roberts та Y. Benkler доводять, що мережева пропаганда здатна радикалізувати політичний дискурс, створюючи «інформаційні бульбашки», які ізолюють громадян від альтернативних точок зору [10]. Для наочності порівнюємо методи класичної пропаганди та сучасних інформаційних операцій (Таблиця 1).

Розглянемо механізми «рефлексивного управління» у стратегіях інформаційного протиборства. Особливе місце в системі політичного управління в умовах інформаційної війни посідає технологія рефлексивного управління як ми раніше зазначали. Її сутність полягає у передачі опоненту (або широкій аудиторії) такої інформації, яка змушує його добровільно прийняти рішення, що насправді було заздалегідь запрограмоване агресором. Як зазначають дослідники, у сучасних інтернет-комунікаціях цей процес автоматизується за допомогою алгоритмів соціальних мереж, які створюють ілюзію самостійного вибору та незалежного формування думки [5]. Так, рефлексивне управління працює на рівні підсвідомих установок, використовуючи:

- метод «випередження»: формування первинної інтерпретації події, яку потім важко спростувати навіть фактами;
- метод «імітації реальності»: створення мережі фейкових експертів та лідерів думок, які легітимізують маніпулятивний наратив;
- метод «інформаційного каскаду»: штучне стимулювання вірального поширення певної ідеї, що створює ефект «більшості».

В свою чергу трансформація політичного управління в умовах мережевої пропаганди потребує неабиякої уваги. Ефективність сучасного політичного управління в умовах інформаційного протиборства значною мірою залежить від здатності політичних акторів контролювати цифрові екосистеми. Традиційна ієрархічна модель управління поступається місцем мережевим структурам, де ключовим ресурсом стає не стільки володіння інформацією,

скільки здатність формувати «інформаційні бульбашки» (filter bubbles).

Такі дослідники, як Р. Фаріс, Х. Робертс та Й. Бенклер у фундаментальній праці «Мережева пропаганда» доводять, що маніпуляція та радикалізація в американській (і глобальній) політиці відбувається через створення замкнених медійних архітектур, де альтернативні точки зору свідомо блокуються або маргіналізуються [10, с. 215]. Це створює феномен «когнітивної ізоляції», що є ідеальним підґрунтям для політичного управління через страх та поляризацію.

В українському контексті цей механізм набуває особливої гостроти. Як зазначає І. Проноза, засоби масової інформації та комунікації в умовах війни перестають бути лише джерелом новин, а стають простором для «конструювання політичної реальності», де виграє той наратив, який швидше адаптується до емоційного стану суспільства [3]. Таким чином, політичне управління перетворюється на менеджмент сприйняття (perception management).

Також особливе місце в контексті нашої теми займають гібридні загрози та стійкість політичних систем. Інформаційна війна у системі політичних комунікацій не є ізольованим явищем, а вона є ядром гібридних загроз. Політичне управління в таких умовах вимагає не лише реактивних заходів (спростування фейків), а й проактивної стратегії формування стратегічного наративу. С. Волей підкреслює, що «обчислювальна пропаганда» здатна не лише дезорієнтувати виборців, а й фізично підірвати довіру до виборчих процесів як таких [15].

Для аналізу того, як дезінформація впливає на різні рівні політичної системи, пропонується розглянути наступну таблицю 2.

Відтак, інформаційні війни у системі політичних комунікацій перестають бути лише засобом дезінформації, перетворюючись на комплексну технологію деструкції політичного управління. Це вимагає від політичної науки розробки нових моделей

Таблиця 1

Порівняльна характеристика методів впливу у політичних комунікаціях

Критерії порівняння	Класична пропаганда (XX ст.)	Сучасна інформаційна війна (XXI ст.)
Канали поширення	ТБ, радіо, преса (односторонні)	Соціальні мережі, месенджери, ШІ (інтерактивні)
Суб'єкт впливу	Державні інституції	Державні актори, хакерські угруповання, бот-ферми
Об'єкт впливу	Масова аудиторія	Персоналізовані групи (мікротаргетинг)
Швидкість реакції	Низька (цикли публікацій)	Миттєва (Real-time перехоплення повістки)
Мета	Нав'язування ідеології	Хаотизація, розкол суспільства, втрата довіри

Таблиця 2

Вплив інформаційних операцій на елементи політичної системи

Елемент системи	Характер впливу	Очікуваний результат агресора
Політична свідомість	руйнування ціннісних орієнтирів	апатія, втрата віри в державу
Громадська думка	нав'язування штучних розколів	соціальна дестабілізація, протести
Політичні інститути	дискредитація лідерів та органів влади	делегітимізація управлінських рішень
Міжнародні відносини	поширення наративів про «втому» від війни	ізоляція держави на світовій арені

стійкості, де головним чинником безпеки стає не лише технічний захист каналів зв'язку, а й розвиток когнітивного імунітету суспільства.

Висновки. Інформаційні війни у сучасній системі політичних комунікацій трансформувалися у засадничий механізм політичного управління, де контроль над смисловим простором стає визначальним фактором влади. В умовах глобальної цифровізації інформація виступає не лише ресурсом комунікації, а й стратегічним інструментом, здатним радикально змінювати архітектуру політичних процесів. Ефективність таких операцій базується на глибокій інтеграції маніпулятивних технологій у канали зв'язку, що дозволяє суб'єктам впливу легітимізувати необхідні політичні рішення через викривлення інформаційного фону.

Психологічний вплив у межах інформаційного протистояння спрямований на деструкцію когнітивних фільтрів політичної свідомості громадян. Технології «рефлексивного управління» та емоційної поляризації дозволяють програмувати поведінку аудиторії, обходячи раціональний аналіз фактів. У системі політичного управління це створює умови для прихованого маніпулювання громадською думкою, коли об'єкт впливу приймає нав'язані ззовні рішення, сприймаючи їх як власні ціннісні установки, що суттєво деформує засади демократичного вибору.

Стійкість політичної системи до викликів інформаційних війн вимагає відмови від суто реактивних методів захисту на користь проактивних стратегічних комунікацій. Захист інформаційної безпеки та формування когнітивного імунітету суспільства мають базуватися на прозорості комунікаційних мереж та вдосконаленні механізмів державного регулювання медіапростору.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Алещенко В. Інформаційно-психологічне протистояння в умовах війни. *Вісник наукових досліджень*. 2024. № 57. С. 32–37. DOI: <https://doi.org/10.17721/1728-2217.2024.57.32-37>
2. Пересипкіна І. Еволюція російських дезінформаційних стратегій у контексті російсько-української війни (2022–2025). *MediaForum*. 2025. № 16. С. 34–47. DOI: <https://doi.org/10.31861/mediaforum.2025.16.34-47>
3. Проноза І. І. Засоби масової інформації і комунікації в інформаційній війні як сучасна політична практика. *Politicus* 2020. № 3. С. 65–70. URL: http://politicus.od.ua/3_2020/12.pdf
4. Проноза І. І. Інформаційна війна: сутність та особливості прояву. *Актуальні проблеми політики*. 2018. Вип. 61. С. 76–84. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/appol_2018_61_9
5. Проноза І. І., Цимбал С. Ю. Інформаційна війна в сучасних інтернет-комунікаціях: українсько-європейські практики та виклики. *Politicus*. 2025. № 3. С. 97–102. DOI: <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2025-3.15>

6. Сіленко А. О. *Інформаційно-психологічна війна як фактор військових конфліктів*. *Мистецтво і гуманітарні науки*. 2024. № 1. С. 11–18. DOI: <https://doi.org/10.32782/3041-2005/2024-1-11>

7. Феценко І. Інформаційна війна як органічна складова сучасного збройно-політичного конфлікту. *Філософія і суспільство*. 2024. Вип. 35(2). С. 15–27. DOI: <https://doi.org/10.15421/352111>

8. Badawy A., Lerman K., & Ferrara E. (2018). Who falls for online political manipulation? arXiv. URL: <https://arxiv.org/abs/1808.03281>

9. Chang Y., et al. (2019). The value of misinformation and disinformation. arXiv. URL: <https://arxiv.org/abs/1901.01464>

10. Faris R., Roberts H., & Benkler Y. (2018). *Network Propaganda: Manipulation, Disinformation, and Radicalization in American Politics*. *Oxford University Press*. URL: <https://academic.oup.com/book/26353>

11. Gouliev Z. (2025). Propaganda and information dissemination in the Russo-Ukrainian war: NLP of Twitter narratives. arXiv. URL: <https://arxiv.org/abs/2506.01807>

12. Pomerantsev P. (2019). *This Is Not Propaganda: Adventures in the War Against Reality*. *PublicAffairs*. URL: <https://www.publicaffairsbooks.com/titles/peter-pomerantsev/this-is-not-propaganda/9781541762114/>

13. Seib P. M. (2018). *Information at War: Journalism, Disinformation, and Modern Warfare*. *Wiley*. URL: <https://www.wiley.com/en-us/9781119472445>

14. Shultz R. H., & Godson R. (1984). *Dezinformatsia: Active Measures in Soviet Strategy*. *Pergamon Press*. URL: <https://archive.org/details/dezinformatsiaac0000shul>

15. Woolley S. C., & Howard P. N. (Eds.). (2018). *Computational Propaganda: Political Parties, Politicians, and Political Manipulation on Social Media*. *Oxford University Press*. URL: <https://global.oup.com/academic/product/computational-propaganda-9780190931414>

REFERENCES:

1. Aleshchenko V. (2024). Informatsiino-psykhologichne protyborstvo v umovakh viiny [Information-psychological confrontation in terms of war]. *Visnyk naukovykh doslidzhen*, No. 57, 32–37. DOI: <https://doi.org/10.17721/1728-2217.2024.57.32-37> [in Ukrainian].
2. Peresyphkina I. (2025). Evoliutsiia rosiiskykh dezinformatsiinykh stratehii u konteksti rosiisko-ukrainskoi viiny (2022–2025) [Evolution of russian disinformation strategies in the context of the russian-Ukrainian war (2022–2025)]. *MediaForum*, No. 16, 34–47. DOI: <https://doi.org/10.31861/mediaforum.2025.16.34-47> [in Ukrainian].
3. Pronoza I. I. (2020). Zasoby masovoi informatsiui i komunikatsii v informatsiunii viiny yak suchasna politychna praktyka [Mass media and communications in information warfare as a modern political practice]. *Politicus*, No. 3, 65–70. URL: http://politicus.od.ua/3_2020/12.pdf [in Ukrainian].
4. Pronoza I. I. (2018). Informatsiina viina: sutnist ta osoblyvosti proiavu [Information war: essence and features of manifestation]. *Aktualni problemy polityky*, Vyp. 61, 76–84. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/appol_2018_61_9 [in Ukrainian].

5. Pronoza I. I., Tsybal S. Yu. (2025). Informatsiina viina v suchasnykh internet-komunikatsiiakh: ukrainsko-evropeyski praktyky ta vyklyky [Information war in modern Internet communications: Ukrainian-European practices and challenges]. *Politicus*, No. 3, 97–102. DOI: <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2025-3.15> [in Ukrainian].

6. Silenko A. O. (2024). Informatsiino-psykhologichna viina yak faktor viiskovykh konfliktiv [Information-psychological warfare as a factor of military conflicts]. *Mystetstvo i humanitarni nauky*, No. 1, 11–18. DOI: <https://doi.org/10.32782/3041-2005/2024-1-11> [in Ukrainian].

7. Feshchenko I. (2024). Informatsiina viina yak orhanichna skladova suchasnoho zbroino-politychnoho konfliktu [Information warfare as an organic component of modern armed-political conflict]. *Filosofia i suspilstvo*, Vyp. 35(2), S. 15–27. DOI: <https://doi.org/10.15421/352111> [in Ukrainian].

8. Badawy A., Lerman K., & Ferrara E. (2018). Who falls for online political manipulation? *arXiv*. URL: <https://arxiv.org/abs/1808.03281>

9. Chang Y., et al. (2019). The value of misinformation and disinformation. *arXiv*. URL: <https://arxiv.org/abs/1901.01464>

10. Faris R., Roberts H., & Benkler Y. (2018). *Network Propaganda: Manipulation, Disinformation, and Radicalization in American Politics*. Oxford University Press. URL: <https://academic.oup.com/book/26353>

11. Gouliev Z. (2025). Propaganda and information dissemination in the Russo-Ukrainian war: NLP of Twitter narratives. *arXiv*. URL: <https://arxiv.org/abs/2506.01807>

12. Pomerantsev P. (2019). *This Is Not Propaganda: Adventures in the War Against Reality*. PublicAffairs. URL: <https://www.publicaffairsbooks.com/titles/peter-pomerantsev/this-is-not-propaganda/9781541762114/>

13. Seib P. M. (2018). *Information at War: Journalism, Disinformation, and Modern Warfare*. Wiley. URL: <https://www.wiley.com/en-us/9781119472445>

14. Shultz R. H., & Godson R. (1984). *Dezinformatsia: Active Measures in Soviet Strategy*. Pergamon Press. URL: <https://archive.org/details/dezinformatsiaac-0000shul>

15. Woolley S. C., & Howard P. N. (Eds.). (2018). *Computational Propaganda: Political Parties, Politicians, and Political Manipulation on Social Media*. Oxford University Press. URL: <https://global.oup.com/academic/product/computational-propaganda-9780190931414>

Information warfare in the system of political communications: mechanisms of psychological impact and political management

Pronoza Inna Ivanivna

Candidate of Political Science,
Associate Professor at the Department
of Political Sciences and Law
State Institution "South Ukrainian National
Pedagogical University
named after K. D. Ushinsky"
Staroportofrankivska str., 26,
Odesa, Ukraine
ORCID: 0000-0002-2683-0630

The article is devoted to a comprehensive scientific analysis of the current state and functioning mechanisms of information warfare as a determining factor in the transformation of the system of political communications. The relevance of the study is driven by the unprecedented strengthening of the information factor's role in political processes, where the digitalization of social relations and the development of social media have created fundamentally new challenges for political management and national security. The work examines in detail the evolution of information confrontation: from classical propaganda models to modern strategies of cognitive dominance in the context of hybrid threats.

The purpose of the article is to provide a theoretical substantiation of the role of information warfare in the system of political communications and to identify the psychological mechanisms of influence used in modern political management processes. The research methodology is based on a systems approach, comparative analysis, and methods of politico-psychological interpretation of disinformation strategies.

The results of the study determine that information warfare in the digital age is not merely the spread of "fakes," but a purposeful process of manipulating political consciousness through the destruction of mechanisms for the rational perception of reality. It is proven that the use of "reflexive control" technologies and emotional polarization in social networks allows political actors to program the behavior of target audiences, bypassing the logical filters of information verification.

The specificity of computational propaganda and algorithmic manipulation, which create illusory political narratives and undermine trust in state institutions is revealed. It is established that the experience of countering hybrid threats demonstrates the need for implementing proactive strategic communications and forming the cognitive resilience of society. It is found that the effectiveness of political management in the conditions of information warfare depends on the harmonization of efforts between the state and civil society to create a secure communication space. Specific proposals are formulated to improve Ukraine's information security system, which is of particular importance for maintaining political stability in the context of ongoing military aggression and post-war recovery.

Key words: *information warfare, political process, hybrid threats, political communications, political consciousness, public opinion, information security, political management, political technologies, disinformation, propaganda, political manipulation, social networks, digitalization, artificial intelligence, democracy.*

Дата першого надходження статті до видання: 10.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 17.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 27.04.2026